

Land van duizend beren

Net als de steppe in Afrika heeft de taiga rond de poolcirkel zijn big five. Vanuit een hut kun je van heel dichtbij een van die dieren bespieden.

Tekst: Annet de Groot

Foto's: Nicolle van Groningen, Fins Verkeersbureau

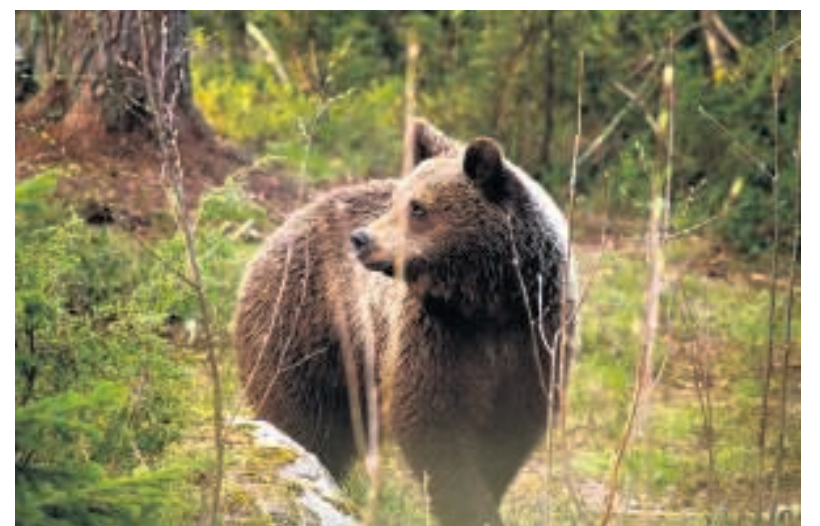
Zijn er rokers? Die kunnen nu nog een laatste sigaret opsteken." Maar niemand van het groepje dat bestaat uit een stuk of vijf Britse natuurliefhebbers en vier Nederlandse vrouwen heeft behoefte. „Goed, dan gaan we naar de *hides*," zegt natuurgids Jaani. Hij staat op de parkeerplaats aan de woudrand van Martinselkonen in Kainuu, noordoost-Finland, op enkele kilometers van de grens met Rusland.

Martinselkonen, een van de 35 natuurparken die Finland rijk is, beslaat ongeveer 6000 hectare wildernis. Taiga heet het hier: een landschap met uitgestrekte, vochtige naaldwouden, kenmerkend voor gebieden nabij de poolcirkel in Canada, Rusland en Scandinavië. Er leven maar weinig zoogdieren op de taiga: dieren met veel

haar als sneeuw hazen, lemmingen, bevers, rendieren, elanden – en hun vijanden de lynx, de wolf, de veelvraat (zie kader *meer Finse fauna*) en de beer. Die beer, daar draait het vannacht om.

Het plan is namelijk om de nacht door te brengen in een *bear hide*, een schuilhut midden in het bos van waaruit de beren – als ze komen – goed te zien zijn. Het is een uur of drie 's middags en er is stevig geluncht. Tussen vier en half vijf moet iedereen in de hut zijn, vóór de beren op het toneel verschijnen. Pas de volgende ochtend tegen achten, als de gids zeker weet dat de beren zijn afgetaaid, mogen de mensen er weer uit. Een hele zit dus, en een uitgebreid avondmaal koken behoort niet tot de mogelijkheden.

In het bos is het stil, op wat vogels en een onheilspellend geluid van afbrekende takken na. →

Taiga: In het uitgestrekte, vochtige naaldwoud wonen dieren met veel haar.

